

ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Ἡ κ. Κεχαγιά διακρίνεται πάντοτε διὰ τὰς ἐσπερίδας της. Βίς τὰ προσκλητήριά της μεταχειρίζεται τὴν τέχνην τοῦ κηπουροῦ ὅστις γνωρίζει τόσον καλῶς νὰ συνθέτῃ τοὺς μενεξέδες καὶ τὸν *reçedā* μὲ κᾶτι ἀνεμώνας τοῦ βουνοῦ καὶ μὲ κισσὸν τριγύρω. Ἐννοεῖται ὅτι οὔτε τὰ ῥόδα λείπουν καὶ παρ' αὐτὰ καμέλια. Μία τοιαύτη ἀνθοδέσμη ἦτο ὁ κόσμος τῆς κυρίας Κεχαγιά.

Καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα εἰς αὐτὴν τὴν παρομοίωσιν, ἀποφασίζομεν νὰ μείνωμεν, διότι τί καλλιτέραν διαμονὴν θὰ ζητήσωμεν; Ἄν κατελάμβανε τῆς ἀνθοδέσμης τὰ ἄνθη ἢ ὄρεξις νὰ χορεύσουν, μπορούσαν νὰ τὸ κατορθώσουν ἀφοῦ τόσῳ στενὰ εἶναι συμπλεγμένα καὶ συνδεδεμένα ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ κηπουροῦ; Βίς αὐτὴν ἐδῶ τὴν θέσιν εὐρίσκοντο καὶ οἱ προσκεκλημένοι τῆς κ. Κεχαγιά.

Οὐχ' ἦσαν κᾶτι ἐγένετο, ἀφοῦ τὸ κλειδοκύμβαλον ἐστελλεν εἰς τὰς αἰθούσας τὰ χορευτικά του κύματα καὶ ὑπῆρχον τόσοι ἀστέρες ἐκεῖ καλλονῆς καὶ τοαλέτας καὶ τόσοι ἀστρονόμοι οἵτινες εἶχον τὴν εὐκαιρίαν χωρὶς τηλεσκοπίου νὰ μελετήσουν τοὺς ἀστέρας αὐτούς. Ἐκείνη ἢ ἴσθι μὲ τὴν ῥοδοσεθῆτά της τὴν ὁποῖαν τρυφηλῶς ἐνέμετο ἢ ξανθὴ της κόμη ἔκλυτος ἐξ ἡδονῆς, ὁ διαβολίσκος ἐκεῖνος ὁ ὅλος πνεῦμα μὲ τὴν σμαραγδοκέντητον μαύρην *toalétau* του· αἱ δύο Κιρκασιαναὶ τὴν καλλονὴν καὶ Ἑλληνίδες τὴν χάριν, μελαγχροιναί, βοώπιδες, μὲ τὰ οὐράνια κυανῶ των· καὶ ἡ μικρὰ ῥαδιὴ μὲ τοὺς κωδωνίσκους *à la Poctillon* ἢ θερ-

μὴ ἐκείνη λευκὴ εἰς ἢ θὰ ἔδιδον τὸ μῆλον ἂν ἦμην Πάρις διότι ὁμοιάζει μῆλον ἐκείνη ἢ Γαλλίς, ἢ κατὰμαυρος μέ-
χρη χειροκτίων, πλῆν τοῦ προσώπου της· ὅλαι αὐταὶ ἦσαν αἱ καλλίτεροι στροφαὶ τοῦ ἐπικολυρικοῦ ποιήματος ὅπερ ἀποτελεῖ πᾶσα συνανστροφή.

Τὸ πιάνο δὲν ἀκούο τόσῳ καλὰ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αἰθουσαν, ὅτε ἡ κυρία Γ λέγει εἰς τὴν κυρίαν Κεχαγιά :

— Ἄν εἶχαμεν φωγράφον νὰ ἐπανελάμβανε τὸ πιάνο θὰ μπορούσαμε νὰ χούσουμε.

Ἐκ τῶν δεσποινῶνταρὰ τὴν θύραν εὐρισκομένη τις ἔλεγεν εἰς τὸν κ. Καλλιγ ὅτι κρούνει. Ἐκεῖ που τῆς θύρας ἦτο καὶ ὁ ἀντιπρόσωπ τῆς Τουρκίας.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς : *Kénete auprès de la Sublime Porte ;*

Βίς τὴν ἐσπερίδα τὴν ἔκαμε τὴν νέαν της εἴσοδον εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν κόσμον ὡστὴ καλλονὴ ἀθηναϊκὴ, ἐπανευροῦσα—δὲν ξεύρομεν ὅ—μετὰ τοὺς γάμους της ὅλον τὸ φίλτρον τῆς νεότητός της.

Τὸν κ. Κεχαγιᾶν πεστοίχουν οἱ δύο πολιτικοὶ πλανῆται, ὁ Τρικούπης καὶ Κουμουνοῦρος. Χωρὶς νὰ ἔχη τίποτε παιδικὸν ὁ κ. Κεγιᾶς μού ἐφάνη ὡς Λουκιανὸς, τὸν ὁποῖον ἔσυρον δύο γυναῖς, ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ Τέχνη. Προσέξατε εἰς τὴν ταξιόμην διὰ νὰ ἰδῆτε τίς ἦν ἡ Ἐπιστήμη καὶ τίς ἡ Τέχνη.

Σκίουρος.

Ἑλλάς

Χαίρετε δοῦλαι θυγατέρες μου ! Χαίρετε παρθένοι ἐσκλαβωμένοι ! . . .

Ὅλαι ὁμοῦ. (Ἀπαντῶσιν διαφοροτρόπως καὶ θορυβωδῶς εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἀκούεται παρὰ ἓνα—Οὐ...Οὐ...οὐ...)

Ἑλλάς

Βεβαίως γνωρίζετε τὸν σκοπὸν τῆς ἐνταῦθα συνελεύσεώς μας, εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ μὲ πρακτικώτερα ἀποτελέσματα....

Κρήτη

(Κατ' ἴδιαν) Διάλε τὴ λέξι πού ἐκατάλαβε !

Ἡπειρος Θεσσαλία (in duo)

(Πρὸς τὴν Ἑλλάδα) Ἄνταμ λίγο παστρικώτερα μίλα !.. λογιώτατο ἐνδῶ ντὲν ἐκεῖ ! . . . ἀποτελέσματα μυσοχέσματα, αὐτὰ μασκαραλίκια εἶναι ! . . . πένες καλαμάρια οὐλα κάτω ῥίξουμε... μὲ ἰσπατί μας τὰ πέρνουμε !..

Σίτος

Μιὰν λέξιν, νὰ σᾶς χαρῶ, ἐν θὰ ᾿φήστενε καὶ μὲ νὰ σᾶς... ἢ ἐπὶ τὰν ! . . .

Ἰθάνια

Πρά . . . πρά . . . ὄρε ὅς νὰ μιλήη ἐδῶ μέσα, Χιῶτη τσιπούτη ! . . . σκάσε ὀράλλαδα μάνα μας ψύχα ψύχα ν' ἀκούσουμε ! . . .

Ἰπρος

Δίτσον ἔχετεν, νὰ φᾶστεν, τσαὶ νὰ μᾶς τρομάζεντεν !.

Βλλάς

Ἐν ὀλίγοις θὰ εἶπω πάντα. Ἡ Εὐρώπη ἀνεγνώρισε τὰ δικαιώματά μου· μίπέδωκε τὰς θυγατέρας μου· τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἡπειρετὴν Κρήτην μου, τὴν . . .

Κῶς

Τσαὶ τὴν Κῶν σας !

Ἰθάνια

Πρά . . . πρά . . . ποντικοκούραδο . . . νὰ σωπαί-
νης ! . . .

Βλλάς

Τὴν Σάμον, τὴν Κίπρου καὶ ὅλον ἐν γένει τὸν ὑπὸ τὸν Ὀθωμανὸν κύπτοτα Ἰλληνισμόν. Ἡ Τουρκία ἀρνείτα νὰ μοὶ τὸν δώσῃ ! πρπειὰ τὴν καταπολεμήσωμεν ἢ τὰ ἢ ἐπὶ τὰν ! . . .